

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الأسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Πατριάρχος

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580 Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

تليفون: 024822580 فاكس: 0235365880

Hungarian – Resurrection - 2022

Az Atya, a Fiú és a Szent Lélek, az Egy Isten nevében. Ámin.

Krisztosz Anesztí! Alithosz Anesztí! Krisztus Feltámadt! Valóban Feltámadt!

Köszöntelek mindannyitokat a Feltámadás Dicsőséges Ünnepén, 2022-ben. Köszöntöm a kopt egyházi közösségeket minden egyházmegyében, és a kolostorokat keleten és nyugaton. Köszöntöm mind az atyákat: metropolitákat, püspököket, papokat és szerzeteseket. Köszöntöm a diakónusokat, és az egyházi testületek minden tagját. Köszöntök minden kopt családot, akik a Feltámadás Dicsőséges Ünnepét ünneplik, minden családot, az apákat az anyákat. Köszöntöm a fiatalokat, a szolgáló személyeket, az időseket és az ifjakat. Köszöntelek benneteket ezen az örömteli ünnepen, amelyet minden évben ünnepelek.

Krisztus életében számos állomás volt. Több mint három éven keresztül szolgált nyilvánosan, ennek az időszaknak számos állomása volt: csodák, találkozások, tanítások, és példabeszédek. Ezen idő alatt az Úr Krisztus találkozott tanítványainak és a sokasággal, egyénileg vagy csoportosan a szolgálata keretében.

A jelentős állomások egyike volt az, amikor összegyűjtötte tanítványait. és Fülöp Cezaréájának vidékére érkeztek (Mt 16:13) amely Észak Palesztínában van. Ott megkérdezte tőlük Jézus: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” (Mt 16:13), Ők pedig válaszoltak neki. Akkor Jézus tovább kérdezte őket: „Hát ti kinek tartotok engem?” (Mt 16:15). Szent Péter apostol így válaszolt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten fia.” (Mt 16:16). Ezt a mondatot a négy evangéliumban különböző formában írták, de a dicsőséges feltámadás fényében írták. „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” (Mt 16:16). Ez egy fontos állomás volt a tanítványok életében. Aztán elkezdett beszélni arról, hogy mi fog történni az elkövetkező hetekben és hónapokban. és arról, hogy az Úr Jézus Krisztus szolgáló élete során őt keresztrefeszítik, eltemetik és feltámad.

Ezután következett a színeváltozás állomása, ekkor maga mellé vette három tanítványát (Mt 17:1-13), Pétert, Jakabot és Jánost. Péter képviseli a hitet, Jakab a küzdelmet, János az isteni szeretetet. A Tábor hegyén együtt voltak Jézus Krisztussal, Mózes és Illés próféta jelenlétében. (Mt 17:1-13). És volt egy párbeszéd, amelyben az volt a legfontosabb: „Uram, jó nekünk, hogy itt vagyunk! (Mt 17:1-13). Felismerhetjük ebben az örökkévalósággal csillogását, és az örökkévalóság fényét. Péter apostol azt kérte, állítsanak három sátrat, hogy meghosszabítsa a tartózkodást ezen a fényes és örömteli helyen.

A színeváltozás eseménye után, ahogyan olvassuk tanítónk János evangéliumában, vagy általában a négy evangéliumban, illetve szent Márk apostol evangéliumában röviden említve (Mk 9:9).

Ő arról beszélt, hogy az Emberfiát elfogják, keresztre feszítik, meghal és feltámad a halálból. A tanítványok csodálkozni kezdtek: Mit jelent a halottakból való feltámadás?

A feltámadás, szeretteim, nem egy elmúlt történet a régmúltból. Nem is csupán egy történelmi esemény. A dicsőséges Feltámadás ünnepe nem csak egy múltbeli eseményre történő emlékezés, amely befejeződött.

A Feltámadás az emberi lét valóságos kezdete. Az egy kezdet az ember számára azután, hogy a bűn hatalmat vett rajta, a halállal lesújtotta. A feltámadás győzedelmeskedett hogy Szent Pál apostollal együtt elmodhassuk: Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmaid? (1kor 15:55). Krisztus feltámadása teljesen különbözik azoktól a csodáitól, amelyekben halottakat támasztott fel, mint a naini özvegye fiát, vagy Jairus leányát, vagy Lázárt, akit négy nappal a sírba helyezést követően támasztott fel. Krisztus feltámadása teljesen más, mert ez az emberi lét feltámadása. Az emberi élet új kezdete, és boldogok mindazok, akik élvezik ezt a feltámadást.

Szeretnék megállni veletek a feltámadás utolsó jeleneteinél. Először a keresztnél, amely fájdalommal, szomorúsággal és sok gyötrellemmel teljes. Mindannyian átértük a Nagy Hét napjait, olvasmányainkkal, dallamaival és énekeivel. Emlékeztünk és együtt éltünk az Üdvözítővel, óráról órára vele voltunk. A kereszt a szenvedés állomása volt, de ez véget ért a sírban. Krisztust keresztre feszítették Poncius Pilátus idején, ahogyan a Hitvallásban is mondjuk. Majd egy új sírba helyezték, amelyben előtte senki sem feküdt. A sír egy olyan állomás, ahol véget ér minden remény, reménytelen állomás, a halál állomása. Annak ellenére, hogy ez az állapot csak három napig tartott, ezek a félelem, aggodalom, és a rettegés napjai voltak. Amikor a négy evangéliumban ezekről a napokról olvasunk, magunk is átérezzük ezeket a félelmeket. A tanítványok nagy félelemben és pánikban voltak. Isten azonban nem hagyta őket a kétségbeesésben, hanem a harmadik napon, vasárnap hajnalban feltámadt a halálból. Ő, Aki itt volt, Jézus Krisztus, "Ő nincs itt, hanem feltámadt." (Lk 24:6). És akkor ezt olvassuk tanítónk János evangéliumában (Jn20:20): "A tanítványok megörültek amikor meglátták az Urat." Ez az öröm, a Feltámadás öröme, amelyben boldog és örvendezik minden ember.

Minden nap kezdetén felkelülünk az alvásból, és minden dicsőítő ima elején azt mondjuk: "Keljete fel világosság gyermekei," ő, a Feltámadás gyermekei. A feltámadás cselekedetté, életté és napi jelenlétté válik a személyes életünkben. És amikor a feltámadásban élünk, az nemcsak a Feltámadás ünnepi időszakát jelenti, hanem a Feltámadás öröme kiterjed és sugárzik egész Egyházunkban, minden ünnepünkben és böjtünkben, az egész egyházi év során. A hajnali imaóra minden nap megjeleníti a feltámadást, amikor azt mondjuk: "Urunk, a Te világosságodban látjuk a világosságot." Minden hét minden vasárnapja ennek a napnak az ünnepe, amelyet az Úr alkotott. És minden kopt hónap 29. napján megemlékezünk az Örömhírvételről, az Úr születéséről és a Feltámadásáról. A Feltámadást minden évben nem egyetlen napon ünnepeljük, hanem hét héten keresztül. Az ötvenedik napon fejeződik be, a Szent Pünkösd napján. És a Feltámadás ünneplése nem egy óra egy nap, vagy egy hónap, csupán, hanem az egész év ünnepevé válik. Minden szertartásunkban, mint a Metanoia (meghajlások), vagy a földre borulások, amikor letérdelünk a földre és azt mondjuk: "Urunk Jézus Krisztus könyörülj rajtam bűnösön!", az ember leborul majd feláll, és emlékezik arra, hogy a Feltámadás által nyerte el a kegyelmet, hogy feltámadjon bűneiből és vétkeiből.

A feltámadás örömét mindannyiunknak meg kell élni, és tovább kell azt adnunk egymásnak. Mindannyiunknak örömet kell szerezzünk mások számára. És a kérdés, amit feltehetünk mindannyiunknak: boldoggá teszitek-e az embereket minden nap? Meg tudod-e tenni az életeden keresztül, vagy a dicsőséges feltámadás benned élő valósága által? Krisztussal való kapcsolatod által, és az egyházadban jelenléted által? A szentségek gyakorlásával? A Szentírás olvasásán keresztül? Mindenkit boldoggá teszel magad körül? Oka vagy az örömnak? A feltámadás arra hív téged, hogy mindenki számára legyél örömforrás.

Ne felejtétek el, szerettem, sokszor ismétljük az egyházban az "Allilua" szót. Az Allilua azt jelenti ujjongj Istenben, ami azt jelenti, hogy örülsz. Minden lelkigyakorlatunk arra törekszik, hogy megörvendeztessen bennünket, és célja a feltámadás megélése. És amint beszédem elején említettem, amikor Krisztus feltámadt halálból, nekünk akarta adni ezt az örömet, hogy az minden nap az életünkben legyen, hogy tanui legyünk, tanítsuk, gyakoroljuk és örvendezzünk általa. A dicsőséges feltámadás meghívás az örök örömré. Ez minden lelki tevékenységünk végső célja, Örülni, hogy örömünk beteljesedjék a boldog örökkévalóságban.

Ne felejtjük el, hogy a feltámadás során sok különböző személyiséggel találkoztunk. A feltámadásban örvendezünk az összes résztvevővel és minden emberrel, akik megjelennek előttünk a dicsőséges feltámadás eseményében. Örülünk a szeretett Jánossal, az egyetlen tanítvánnyal, aki végig kitartott Krisztus mellett egészen a keresztségig. Krisztus rábízta az Ő anyját, Szűz Máriát. Ez a hűség példája és a feltámadás képe volt. Örülünk Mária Magdolnával, aki elsőnek ment a sírhoz, látta a feltámadt Krisztust, és megszólította: „Rabboni” – ami azt jelenti: Mester (Jn 20: 16). Ez is a hűség egyik példája. Látjuk a feltámadáskor Tamást is, a kételkedőt. Jézus egy héttel a feltámadása után megjelent tanítványainak, Tamás jelenlétében. Korábban más alkalommal is megjelent. A kételkedő Tamást az Úr szólította fel arra, hogy tegye ujját a szögek helyére, és tegye kezét az oldalába. Tamás így kiáltott: „Én Uram, és én Istenem!” (Jn 20: 26-28).

Kívánom nektek a Feltámadás örömét a ti életekben mindenkor, és minden egyházi közösségben és mindazokkal, akik szolgálnak. Egyiptom szeretett földjéről küldöm köszöntésemet, a Szent Szinódus minden tagja nevében, és az egész Kopt Ortodox Egyház nevében itt Egyiptomban. Mindannyian örömljünk a dicsőséges feltámadásnak! Krisztosz Anesztzi! Alithosz Anesztzi! Krisztus Feltámadt! Valóban Feltámadt!

Pamados II